

Варіант запису показників фізичної підготовленості для сканування в базу даних

ТЕСТИ ФІЗИЧНОЇ ПІДГОТОВЛЕНОСТІ

Біг на 100м сек.	13,2	Біг на 3000 м хв., с.	12,00	Віджимання разів	44	Підтягуван- ня разів	16	Вис на зпн. руках сек.	60	Підн. у оід, разів	53	СТРИБОК 3 місяця см	260	ЧОВН. ОПІГ ЧХУ сек.	8,8	Нахил тул. влер. см	19	Плавання 12 хв. М.	725
	13,9		13,05		38		14		47		47		241		9,2			650	
	14,4		14,30		32		12		35		40		224		9,7			550	
	14,9		15,40		26		10		23		34		207		10,2			450	
	15,5		16,30		20		8		10		28		190		10,7		10 7	350	
рез.	оц.	рез.	оц.	рез.	оц.	рез.	оц.	рез.	оц.	рез.	оц.	рез.	оц.	рез.	оц.	рез.	оц.	рез.	оц.

Таблиця №3 компонується комп'ютером у формі документа, що достатньо віддзеркалює рівень фізичної працездатності через показники фізичної підготовки студента, їх ди-

наміку по роках навчання, системність і безперервність процесу. Отже конкурентноспроможність випускника ВНЗ значно підвищується.

Таблиця 3

Варіант автоматизованого роздруку сертифіката працездатності

Сертифікат працездатності випускника ВНЗ 200_ року

Показники працездатності		Динаміка по роках навчання				
		1	2	3	4	5
1	Сила	Задовільно	Добре	Відмінно	Відмінно	Відмінно
2	Швидкість	Задовільно	адовільно	Відмінно	Добре	Добре
3	Витривалість	Добре	Відмінно	Добре	Відмінно	Відмінно
4	Гнучкість	Задовільно	адовільно	Добре	Задовільно	Задовільно
5	Спритність	Незадовільно	адовільно	Добре	Добре	Добре
6	Реакція серця на фіз. навантаження	Задовільно	адовільно	Добре	Відмінно	Відмінно

Отже на підставі інформативного впорядкування процесу фізичного виховання відкрилась можливість позбавитись від потоків недостовірної інформації, а саме: замінити екстрації відвідування цифровими даними

рухової активності, ввести мотиваційну оціночну систему, значно спростити процедури контролю та звітності, досягти бажаних комфортних умов прозорості та оптимуму роботи викладача.

Г.Д. Галайтатий

кандидат біологічних наук, доцент кафедри фізичного виховання Львівський державний фінансово - економічний інститут

ДО ПИТАННЯ ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ „ПРО ФІЗИЧНУ КУЛЬТУРУ І СПОРТ”

Доповнення, що затвердила Верховна Рада 18 червня 1999 року до Закону України „Про фізичну культуру і спорт”, не створили належного правового та економічного підґрунтя для ефективної діяльності галузі. Це

вимагає подальшого вдосконалення цілої низки статей і положень.

Слід зауважити, що за роки незалежності вже десять законотворчих актів і комплексних державних програм прийнято з метою

вдосконалення системи фізичного виховання і спорту в Україні. Їм передувала значна кількість концептуальних розробок і окремих пропозицій. Але показники тривалості життя продовжують погіршуватись, зменшується кількість населення в Україні, знижується працездатність і продуктивність праці. Підвищена увага Верховної Ради до проблем Міністерства охорони здоров'я не дає позитивних результатів. Виконуючи свій прямий обов'язок „лікувати хворих”, сучасні лікарі не володіють фаховими навиками реалізації другорядної функції: „охорони і збереження здоров'я здорових людей”. Отже це міністерство тому і виконує її на 10 %.[4]

Реальний інструмент впливу на організм здорової людини продовжує знаходитися в руках фахівців фізичного виховання, вчителів і тренерів з видів спорту. І у першу чергу недооцінка цього факту призводить до дисбалансу понять та уявлень про можливості сорокати тисяч армії спеціалістів на державному рівні, які майже щоденно впродовж дванадцяти чи п'ятнадцяти років працюють з нашими дітьми.

У зв'язку з тим продовжується фальсифікація і підпільна торгівля лікарськими довідками для вступу абітурієнтів до вищих навчальних закладів, продовжується робота вчителя фізичного виховання в умовах, наближених до умов двадцятих років минулого століття, продовжується оцінка і вимір праці педагогічним навантаженням без кінцевого результату. Відбувається потужний процес зниження мотиваційних засад бути здоровим і прагнення молоді до здорового способу життя.

Окремою проблемою лишається низький рівень фізкультурних знань і рівень фізичної культури учнів і студентів, що були звільнені від занять, або знаходились у спеціальних медичних групах. У свою чергу намагання окремих чиновників Міністерства освіти підняти інтелект нації за рахунок зниження рухової активності молоді, призводить до прямо протилежного результату з додатком зростання кількості хворих та психічно некерованих дітей.

Щодо фінансування та матеріального забезпечення процесу фізичного виховання, то воно повинно бути на порядок вище на всіх рівнях, для всіх верств населення, щоб удві-

чі-угричі більше економити на процесі лікування та відновлення працездатності.

Отже вищезгадане повністю можна впровадити на законодавчому рівні, передбачити у відповідних інструкціях та регламентуючих документах. Так, наприклад, не керівники закладів освіти усвідомлюють, що вони вже давно готують частину фахівців для вулиці тільки тому, що сучасні, високопродуктивні фірми комплектують свої структури саме з високопродуктивних працівників, які ведуть здоровий спосіб життя. Практично ніхто не заважає вже зараз, або у недалекому майбутньому ввести контрольне тестування фізіологічного рівня готовності абітурієнтів до навчання у вищих навчальних закладах видавати на руки дипломованим випускникам додатково документ у вигляді „сертифікату працездатності”. Повністю ігноруються проблеми рівня працездатності студентів, що навчаються на вечірніх та заочних відділеннях.

В розділ складних питань фінансування попадають механізми реалізації більшості законів, що приймає Верховна Рада. Щодо нашої галузі, то сфера послуг та комерційних взаємин настільки різноманітна, що дозволяє у провідних державах світу суттєво поповнювати бюджет, а не висмоктувати з нього копійки. Отже перейняти досвід та додати поправки до нашого закону - обов'язок владних структур. Провідні вчені (Ю.М.Шкретій, 1996, В.І.Завацький, 1998, В.М.Платонов, 2000, Б.М.Шиян, 2000 та ін.) вже багато разів висловлювали думки про необхідність нових кроків у цьому напрямку.

Важливими і результативними повинні стати також зусилля у напрямку організації держзамовлень на економічне обґрунтування підвищення працездатності, здоров'я продуктивності праці нашого населення, як один із шляхів виходу з економічної кризи.

Література

1. Закон України „Про фізичну культуру і спорт”. - К.: 1999, - 22с.
2. Закон України „Про вищу освіту” //Голос України, №17, - 2002, - С 2-8
3. Державна програма розвитку фізичної культури і спорту в Україні. - К.: 1994, - 34с.
4. Цільова комплексна програма „Фізичне виховання - здоров'я нації”. - К.: 1998, - 48с.